

Publicerad 2011-09-01 09:50 av Ingmar Hård

marginalanteckning i skifte

Siste i augusti redan. Det är inte bara dagarna som försvinner. Också månader gömmer sig i allt raskare takt i förflutnad - vill det synas. Och under bilfärden igår över ön blev det uppenbart, att säsongen börjat manifestera sig i björkarnas dräkt:

prickigt av gult på sina ställen medan andra trän fått någon sorts fördunkling i grått och brunt i sin skrud. Säsongstypiskt, också, sågs dansande, flyttande ladusvalor över de mogna sädesfälten medan ringduveskaror krävdästa av korn vilade på kraftledningarna och i trädens kronor.

Just i denna tydliga brytning mellan sommar och höst, som liksom speglar tidens flykt, är det extra svårt att ta till sig kinesernas vackra idé, den att tiden kommer, att den inte går. Så må det sen vara som det vill med klokheten i själva orden.

Ty, det är ett faktum, oomkullrunkeligt, att det mesta av min tid ligger bakom mig.

Det är höst som kommer - så nu gäller att du kan leva den väl, Ingmar!

*

Förste i september med morgondimma. Våt och tät. Absolut vindstilla.

Inför våra ögon, när vi sitter vid första koppen, framkallas bohusutsikten som i ett mirakel av solens värme.

Den första höstdagen strålar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingmar Hård med Poeter.se id #27267 innehar upphovsrätten